

her er bleven formuleret, vil den rejse en anden Tvivl, idet Forholdet jo er det, at paa Landet findes der forskellige Næringer, der ere fri Næring, medens de i Købstæderne ere afhængige af Næringsadkomst, det gælder saaledes Grovsmede, Hjulmænd, Vævere, Rugbrødsbagere og Handel med formalede Kornvarer og Brød. Følgen af Forslaget, saaledes som det her er redigeret, vil være, at de paagældende næringsdrivende ville blive nødte til at løse Næringsadkomst, efter at Esbjerg er bleven Købstad, medmindre vi kunne blive enige om at fortolke Bestemmelsen saaledes, som man ved administrativ Praxis har fortolket Næringsloven af 29de December 1857, at Forandringer i Næringslovgivningen ikke bør have den Virkning for de næringsdrivende, at deres Ret til at drive deres tidligere Næring bliver fratagen dem. Jeg skal i saa Henseende henvise til forskellige Udtalelser fra Indenrigsministeriet, der findes optagne i Reskriptsamlingen, Skrivelser af 11te Maj 1858 og 3dje Juli 1858, hvori det er udtalt, at den en Gang lovlig vundne Adgang til Næring vil efter Næringslovens almindelige Grundsætninger forblive upaavirket af ny Regler i Lovgivningen om forandret Adgang til saadan Næring. Jeg kan maaske gaa ud fra, at Forslaget, saaledes som det her er affattet, ikke vil berøre de paagældendes Adgang til at fortsætte deres Næring i Esbjerg, ogsaa efter at den er bleven Købstad. Under denne Forudsætning vil jeg kunne tiltræde Forslaget, saaledes som det her er affattet.

Jeg finder saa kun Anledning til at udtale mig om Ændringsforslag Nr. 11, for saa vidt som jeg her mener, at efter dets Formulering vil det blive nødvendigt for det foreløbige Byraad at indstille, at en Del af de kommunale Udgifter skulle paalignes de faste Ejendomme dels som Grundskat og dels som Husskat. Jeg antager egentlig ikke, at det har været det ærede Udvalgs Mening at gøre det til et Paalæg for det foreløbige Byraad at gøre en saadan Indstilling og for Ministeriet at stadfæste den. Forholdet er vel dette, at Udvalget har ønsket at stille det frit for Byraadet, om det ønsker at paaligne en Del af Udgifterne paa de faste Ejendomme efter disse Regler. Jeg mener derfor, at man med en ringe Redaktionsændring vilde kunne opnaa det, som egentlig Udvalget forudsættes at have haft til Hensigt, altsaa i Stedet for at sige „fastsætte, hvor stor en Del af de kommunale Udgifter der bliver at paaligne“ at sige „fastsætte, at en Del af de kommunale

Udgifter blive at paaligne“. Med denne Ændring vil jeg kunne tiltræde Forslaget, saaledes som det nu kommer til at foreligge. Jeg tror ogsaa, at den ærede Ordfører ved sin Motivering af Forslaget brugte det Udtryk, at Udvalget har ønsket at aabne Adgang for Kommunen til at bruge et saadant Skattegrundlag. — Med disse Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende anbefale samtlige foreliggende Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Justitsministeren (Rump): Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et enkelt Ændringsforslag, det spiller ganske vist ikke en Hovedrolle, men jeg mener dog, at det kunde være ønskeligt, om man paa det Punkt kunde blive ved Lovforslaget. Det er Ændringsforslag Nr. 2, sidste Stykke. Medens Lovforslagets § 2 udtaler, at Esbjerg Købstad med de til Skads Herred hidtil hørende Landsogne udgøre en Jurisdiktion, gaar Ændringsforslaget ud paa, at de skulle udgøre to særskilte Jurisdiktioner, men forenede under een Embedsmand. Man forlader altsaa her den Vej, som er bleven anvist, da ved Loven af 1892 Jurisdiktionsforholdene i Skads Herred, Varde, Øster- og Vesterherred blev omordnede. Da blev det, som tidligere hørte til Skads Herred, delt i omtrent to lige store Dele, hvoraf en halv Snes Sogne blev lagt til Varde, og den anden halve Snes Sogne blev ved Esbjerg. I Indbyggerantal var det, som kom til Varde, en lille Smule større end det, som kom til Esbjerg, men Varde blev kun en Jurisdiktion under Navn af Varde Købstad. Det er ikke saadan nogen ganske ligegyldig Sag, enten man gør det ene eller det andet. Naar man den Gang gjorde det, som jeg har nævnt, var det for, hvor der gives Lejlighed, at komme bort fra det, at flere Jurisdiktioner ere forenede paa een Mands Haand. Det er jo flere Steder Tilfældet, at den Mand, der er Byfoged, til lige er Herredsfoged ude paa Landet, og stundom ere tre eller fire Jurisdiktioner forenede paa een Mands Haand; det har sin historiske Oprindelse, men det er ikke hensigtsmæssigt. Der er i Motiverne til Lovforslaget gjort opmærksom paa, at man ved at holde sig til een Jurisdiktion her vil spare en hel Del Vidtløftigheder; der er henvist til, at man vil undgaa at have to Sæt Retsprotokoller; men der er noget, som har større Betydning, og som navnlig vil have en ret væsentlig Betydning i store Jurisdiktioner, det er, at man vil spare paa Embedsmandens Tid. Naar der skal